

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/76/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6916010114
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Chovanko
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6916010114.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Chovanka a sudcov JUDr. Jána Deáka a JUDr. Jozefa Ryanta prejednal na verejnom zasadnutí konanom 26.07.2016 odvolanie obžalovaného O. J. proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota z 26.05.2016, sp. zn. 3T 33/2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Rozhodujúc vo veci podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaný O. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. U., miestna časť B. L. XX, t. č. ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica

je vinný, že

18.12.2015 asi o 17.00 hod. v J. zaklopal na vchodové dvere rodinného domu č. XX, potom vykopol zatvorené neuzamknuté vchodové dvere a vošiel dnu, kde kričal na bývalú družku Z. L. „stiahni oznámenie, ktoré si na mňa podala, lebo keď nie, tak ťa zabijem, ty už vieš, ktoré oznámenie“ a keď mu Z. L. povedala, aby jej dal pokoj a bral ohľad na deti, povedal jej, že prestane až po tom, keď stiahne trestné oznámenie, lebo ak nie, tak ju zabije a keď ho vyzývala, aby odišiel, dal jej facku a povedal, že to tak nenechá, následne ho Z. L. spolu s T. L. vytlačili von a zamkli dvere, pričom k tomuto došlo preto, že Z. L. podala dňa XX.XX.XXXX trestné oznámenie na O. J. pre nedovolenú držbu strelných zbraní, na základe čoho vyšetrovateľ OR PZ, OKP Rimavská Sobota dňa 15.12.2015 uznesením pod sp. zn. ORP-709/1-VYS-RS-2015 začal trestné stíhanie vo veci pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Tr. zák.

t e d a

v trestnom konaní použil násilie a hrozbu násilia, aby pôsobil na svedka v trestnom konaní neoprávnene vnikol do obydlia iného a tam neoprávnene zotrval a čin spáchal voči chránenej osobe,

č í m s p á c h a l

zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d) Tr. zák. a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1,2 písm. a) Tr. zák.

Z a t o s a o d s u d z u j e

podľa § 344 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 37 písm. h), m) Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák. a § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. sa obžalovaný pre výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Vyššie označeným rozsudkom bol obžalovaný O. J. uznaný za vinného zo zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d) Tr. zák. a zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 3 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je uvedený v skutkovej vete napadnutého rozsudku.

Za to mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice podal odvolanie obžalovaný, ktoré následne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu.

V písomných dôvodoch v podstate argumentoval tým, že poškodená a svedkovia bývajú v spoločnej domácnosti, sú príbuzní a v ich výpovediach sú rozpory. Skutočnosť, že poškodená podala na neho trestné oznámenie, nemohla byť jeho motívom na konanie, ktoré mu je kladené za vinu, pretože trestné stíhanie v tejto veci bolo zastavené.

Okresný súd sa nijakým spôsobom nevysporiadal s kamerovým záznamom a aj tento dôkaz vyvracia, že sa incident odohral tak, ako ho opisuje poškodená a jej rodinní príslušníci. Zo strany poškodenej ide o krivé obvinenie, pretože jej odmietol vydať deti do opatery, lebo sa o ne nestarala.

Keďže jeho vina nebola v žiadnom prípade preukázaná, navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Krajský súd na podklade podaného odvolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal všetky napadnuté výroky rozsudku, ako i konanie ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného bolo sčasti dôvodné, ale z iných dôvodov, než na ktoré poukázal vo svojom odvolaní.

Okresný súd však zákonom predpísaným spôsobom a v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. vykonal dostupné dôkazy potrebné pre poznanie skutkových okolností nevyhnutných pre zákonu zodpovedajúce rozhodnutie o obžalobe, ktorá bola na obžalovaného podaná, vrátane preverenia jeho obhajobných tvrdení. V týchto smeroch okresný súd dôkazy vyhodnotil jednotlivo, vo vzájomných súvislostiach ako aj v celom ich súhrne logickým a zároveň aj podrobne a presvedčivo odôvodneným spôsobom, ktoré mu z hľadiska pravidiel stanovených pre hodnotenie dôkazov tak, ako sú uvedené v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. por., nemožno nič vytknúť. Pri hodnotení dôkazov prvostupňový súd reagoval aj na rozpory, ktoré sa medzi jednotlivými dôkazmi vyskytli, pričom tieto rozpory preklenul úvahami, s ktorými sa krajský súd stotožnil. Na takomto základe potom okresný súd vyvodil z dôkazov o podstate súdeného činu skutkové zistenia, ktoré sú správne.

Prvostupňový súd starostlivo zvažil všetky okolnosti prípadu, vecne správne reagoval na obhajobné tvrdenia obžalovaného, tieto preveril vykonaným dokazovaním a následne sa so všetkými dôkazmi vyrovnal logickým spôsobom, nevzbudzujúcim podľa zistenia odvolacieho súdu žiadne pochybnosti o správnosti skutkových zistení, vrátane tých, ktoré boli nevyhnutné pre záver o existencii zavinenia obžalovaného na spáchaní žalovaných trestných činov.

V odôvodnení svojho rozhodnutia v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne a jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval zistené skutočnosti podľa príslušného ustanovenia zákona v otázke viny obžalovaného.

Ani krajský súd nemá žiadne pochybnosti o vierohodnosti výpovedí poškodenej Z. L.. Trestné oznámenie podala hneď po napadnutí obžalovaným, t.j. 18.12.2015 o 18.10 h, kedy dokazovala, že to bol on, ktorý násilne vošiel do jej domu, vyhrážal sa jej a tiež ju fyzicky napadol. Tento skutkový dej potom zopakovala aj vo svojej výpovedi, pri konfrontácii s obžalovaným a tiež na hlavnom pojednávaní. Jej výpovede v zásadných veciach potvrdili aj svedkovia T. L. st., X. L. a T. L. ml.

Aj odvolací súd konštatuje, že motívom agresívneho konania zo strany obžalovaného bola skutočnosť, že poškodená podala na neho 14.12.2015 trestné oznámenie pre podozrenie z nedovoleného ozbrojovania. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že vyšetrovaním bolo zistené, že obžalovaný bol držiteľom ručnej plynovej zbrane, na držbu ktorej sa však nevyžaduje osobitné povolenie a preto bolo trestné stíhanie vo veci uznesením z 23.02.2016 zastavené.

Pokiaľ ide o kamerový záznam, z jeho obsahu nevyplývajú žiadne skutočnosti, ktoré by mohli objektívne objasniť skutkový dej, ako to vyplývalo aj z výpovedí svedka W. W. - starostu obce J..

Zistené konanie obžalovaného okresný súd správne posúdil ako zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d) Tr. zák., pretože preukázateľne v trestnom konaní použil násilie, aby pôsobil na svedka - poškodenú v trestnom konaní. Pochybil však v tom, keď použil aj ustanovenie § 194 ods. 1, 3 písm. a) Tr. zák. z dôvodu, že obžalovaný porušil domovú slobodu voči chránenej osobe - bývalej družke.

Podľa § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. chránenou osobou je blízka osoba, pričom však podľa § 127 ods. 5 Tr. zák. blízku osobu sa na účely trestných činov vydierania podľa § 189, znásilnenia podľa § 189 ods. 2, sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 2, sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 2, týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208, nebezpečného vyhrážania podľa § 306 ods. 2 alebo nebezpečného prenasledovania podľa § 360a rozumie aj bývalý manžel, druh, bývalý druh, rodič spoločného dieťaťa a osoba, ktorá je vo vzťahu k nim blízku osobou podľa odseku 4, ako aj osoba, ktorá s páchatelom žije alebo žila v spoločnej domácnosti. V čase spáchania skutku poškodená už nebola družkou obžalovaného a vo vzťahu k porušovaniu domovej slobody nebola teda chránenou osobou. Preto krajský súd po zrušení napadnutého rozsudku uznal obžalovaného len z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 2 písm. a) Tr. zák., keďže neoprávnene vnikol do obydlija iného, a to závažnejším spôsobom - vykopnutím dverí.

Za najprísnejší trestný čin podľa § 344 ods. 1 Tr. zák., možno uložiť trest odňatia slobody na 1 až 6 rokov. Obžalovanému priťažovalo, že spáchal dva trestné činy a bol už v minulosti potrestaný - § 37 písm. h), m) Tr. zák., keď mu nepoľahčovala žiadna okolnosť, a to ani podľa § 36 písm. h) Tr. zák., keďže vôbec nebolo preukázané, že trestnú činnosť spáchal pod vplyvom tiesnivých osobných alebo rodinných pomerov, ktoré si sám nespôsobil. Podľa § 38 ods. 4 Tr. zák., ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, teda obžalovanému bolo potrebné ukladať trest v rámci trestnej sadzby 2 roky 8 mesiacov až 6 rokov. Krajský súd mal za to, že uložením trestu odňatia slobody i na dolnej hranici upravenej trestnej sadzby bude splnený účel generálnej i individuálnej prevencie. Ako vyplývalo z odpisu registra trestov, obžalovaný bol od roku 2007 doposiaľ 6-krát súdne trestaný, prevažne pre majetkovú trestnú činnosť, pričom 28.05.2015 bol aj podmienene prepustený z výkonu trestu na skúšobnú dobu s probačným dohľadom, ktorý aj riadne vykonal 28.05.2016. Z evidencie priestupkov vyplývalo, že od roku 2010 bol 3-krát postihnutý za priestupky, z toho 2-krát spáchané v cestnej premávke a raz za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch, a to pokarhaním.

Keďže obžalovaný bol už vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním trestného činu, bol preto zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

S poukazom na vyššie uvedené dôvody krajský súd potom rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.